

М. СЕЙДЗАДЭ

Чейран

Азәрбайҹан ЛККИ МК

Ушаг вә Кәнчләр Эдәбийяты Нәшрийяты

Баки—1940

2 (АЗӘРБ)
ОФТ.
L.30

М. СЕЙИДЗАДЭ

бч

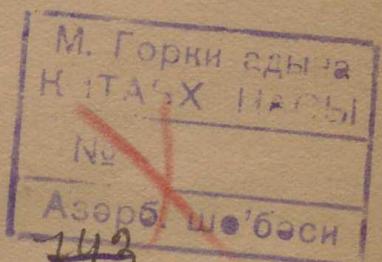
ЙОХЛАНДЫ

Сейран

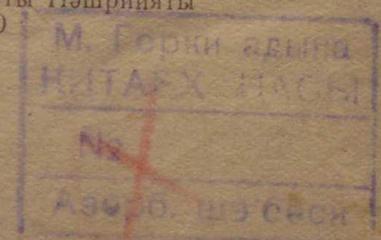
998

2015 фронт.

УШАГ

Азәрбайҹан ЛККИ МК
Ушаг вә Кәнчләр Әдәбийтә Нәшрийтә
Баки — 1940

Бизим Азәрбайчанда,
Кечмишләрдә, Ширвандада
Дөрд тәрәфи чичәкли,
Ямачлары бәзәкли
Жөзәл бир шәһәр вармыш,
Чәмәнлийә охшармыш.
Бу дедийим шәһәрин,
Гәлб аchan көзәл ерин
Әл-әлван дағларында,
Әтирли бағларында
Сәсләрмиш бүлбүл құлу,
Гызыл құлләр бүлбүлү.
Дурна көзлү булаглар
Дәрәләрдән шырылдар,
Өпәр ясәмәнләри
Жәзәрмиш чәмәнләри.
Бу тәзә кәлин кими,
Жөзәл ерин һакими
О заман Һүсейн ханмыш
Бу хан азғын иланмыш.
Тәкәрмиш һагсыз ганлар,
Гопарармыш туфандар.
Эвләр йыхан Һүсейн хан
Янында вәэир, ә'ян
Бир сәһәр чыхыр ова,

Атлары гова-гова
Етиширләр бир дүзэ.
Атлыларла үз-үзэ
Чыхыр көзәл бир чейран,
Ону көрән кими хан
Гышгырыр: „Пәһләвандар!
Икидләр! Гәһрәмандар!
Бу чейраны кәрәк мән
Дири тутам. Ер-ердән
Әл атын кәмәндләрә.
Салын ону бәндләрә,
Һәр кәсин габагындан
Гачыб гуртарса чейран,
Тәк тутмалыдыр ону,
Йохса вуррам бойнуну!“
Ханын пәһләвандары,
Вәзири, ә'янлары
Бу севимли һәйваны,
Хумар көзлү чейраны
Арая алыр. Бирдән
Ханын башы үстүндән
Атылыр гачыр чейран,
Намыны эдир һәйран.
Хан иши белә көрчәк
Дейир: „Чейраны мән тәк—
Тутмалыям! Бир нәфәр
Жәлсә далымча әкәр,
Кәсиләр онун башы.
Ағлар гоһум, гардашы!

Пәһләвандар горхудан
Сусур, чапыр Һүсейн хан
Атыны мәһмизләйир,
Тез чейраны изләйир.
Сәмәнд ат ганад ачыр,
Чейран гачыр, о гачыр.
Күләйә дөнүр чейран,
Ашыр сылдырымлардан.
Сәмәнд олур илдырым,
Журлайыр—курум-курум,
Үз гоюр она сары.
Ашыр сылдырымлары.
Чейран дөнүр кәклийә.
Гонур йүксәк кәдийә.
Сәмәнд дөнүр тәрлана,
Жәйдә кәлир чевлана.
Чейран дөнүр ох олур
Бирдән көздән йох олур.

Бу заман гаш гаралыр,
Жүнәш солур, саралыр;
Гаранлыг ачыр пәнчә,
Чөкүр дәрин бир кечә.
Фикриндә ялныз чейран,
Хан кәэир һәйран-һәйран.
Ат ашыр кәдикләри
Гаялары, дикләри,
Тәпәләрдән ел кими,
Дәрәләрдән сел кими

Йол кедир сәһәрәчән.
Жейләрдән чәкилиб чән
Гызыл шәфәг сөкәндә,
Хан етишир бир кәндә.
Атдан дүшүр динчәлсин.
Бир аз өзүнә җәлсин.
Бир ағач алтында хан,
Отуур, хурчунундан
Емәк чыхарыр, ейир,
Сонра ятмаг истәйир.
Бирдән ясәмәнликдән,
Әл-әлван чәмәнликдән
Чыхыр алма янаглы,
Севимли құл додаглы,
Товус еришли бир гыз.
Гыз демә бир шән улдуз...
Ширванын һөкмүдары,
Гудурған чанавары,
Жөрүнчә бу мәзәли,
Ипәк телли қәзәли,
Ағлы чыхыр башындан
Дейир: дүнәнки чейран
Бу марала тай олмаз.
Улдуз қәлиб ай олмаз.
Ову итиринчә мән
Дүнән нәкәрләримдән
Дүшдүм узаг, аралы,
Овласам бу маралы,

Вәзири, ә'янларым,
Адлы пәһләвандарым
Севинәр һүнәримдән
Сеһрли ишләримдән.
О көзәлләр көзәли,
Инчә, зәриф, гәмзәли
Гыз бахмыр сола-саға,
Дүз йөнәлир булаға;
Сәһәнкини долдуур.
Хан тез ериндән дуур
Булағ башына кәлир
Гыза тәрәф йөнәлир.
Ону бәрк гучаглайыр,
Гыз чырпыныр, ағлайыр.
Үч, дөрд гадын бу заман
Суя кәлир. Һүсейн хан
Гызы миндирир ата,
Ат сарылыр ганата,
Йүйүрүр күләк кими,
Аловлу шимшәк кими,
Изтираб дуя-дуя
Гадынлар чатыр суя.
Гызын ағ сәһәнкиндән,
Атын сәмәнд рәнкиндән
Билинир гыз Чейрандыр.
Ону гачыран хандыр.

Гаш гаралыр күл рәнкли
Одлу гәрәнфил рәнкли

Үфүглөр парылдайыр...
Булаглар шырылдайыр,
Сәс яйылыр дағлара,
Бәнәфшәли бағлара,
Көлкәләнир ямачлар,
Яшыл кеймиш ағачлар...
Янында гоюн-гузу,
Гәлбиндә шириң арзу
Чобан гайыдыр кәндә.
Даш булаға етәндә
Она раст қәлир Имран
Дейир: „Ай языг Тәрлан!
Хумар көзлү Чейраны
Гачыртды Ширван ханы“
Буну әшиитчәк чобан
Донур бәдәниндә ган.
Дейир: „Гонча нишанлым,
Жүлдән инчә нишанлым
Ярашармы тикана?
Ган ичән Һүсейн хана?
Индичә атланарам
Гуш тәк ганатланарам,
Жедәрәм Чейранымчын,
Севимли чананымчын“
Тәрлан минир кәһәрә
Чапыр бир баш шәһәрә.

Ширванын һөкмүдары,
Гудурған чанавары,

Шәһәрә етишинчә
Чичәкдән, құлдән инчә
Сәрв бойлу, мәзәли,
Хумар көзлү көзәли
Алмаг фикринә дүшүр.
Той мәчлиси гызышыр.
Журулдайыр жүрәнкүр
Тәбил, балабан, шейпур;
Дәйүшкән пәһләвандар,
Екәпәр гәһрәманлар
Жүләшир, ат ойнадыр,
Нишан гоюр, ох атыр.
Чалыныр каманча, тар
Охунур шүштәр, гатар,
Сонра дәрдли, әләмли
Бахышлары шәбнәмли,
Ширин дилли көзәлләр
Охуор шән гәзәлләр.
Биллур лаләләр яныр,
Рәгс һавасы башланыр.
Инчә белли қәлинләр,
Гара телли қәлинләр,
Жөйәрчин кими сүзүр
Сүздүкчә қөнүл үзүр.
Жечә кечир, ә'янлар.
Тойдаки пәһләвандар
Олур шәрабдан сәрхөш
О башы ағылдан бош

Көркәдәнләр, габанлар
Ган ичән гудурғанлар
Дәйир тир кими ерә,
Сәрилир күчәләрә.
Онлары бурда гояг
Жәл Тәрландан данышаг.
Тәпәләрдән ел кими,
Дәрәләрдән сел кими,
Неч ердә даянмадан,
Атыны чапыр Тәрлан
Жечә чатыр шәһәрә
Атылыр атдан ерә.
Жириңә дарвазадан,
Ону бир гоч пәһләван
Гәфилдән гучаглайыр.
Голларыны бағлайыр.
Жәтирир бир гаранлығ
Эвә салыр бир анлығ
Чобан далыр хәяла
Нейран галыр бу һала.
Она ки бир инсанын,
Шәһрәтли пәһләванин
Әсла күчү чатмазды,
Сар тәрлана батмазды...
Бир аз кечир бир нәфәр
Белиндә гылынч, хәнчәр
Әлиндә одлу мәш'әл
Эвә кирир, дейир: „Жәл
Өпүшәк гардаш Тәрлан!
Яхши ки, бу гапыдан

Шәһәрә кирдин, йохса
Жөрәрдин бәйүк чәза!
Сәни асдырарды хан“
Чох тәәччүблә Тәрлан
Дейир: „Гардаш! Сән кимсән?“
Дарвазачы дейир: „Мән
Достун Гурбанам, чобан
Ушаглыгда Сулутдан
Көчүб қәлмишәм бура,
Дүшмүшәм яман тора,
Әзаб чәкирәм хандан“
Буңу әшитчәк Тәрлан
Нәйәчанла ағлайыр
Гурбаны гучаглайыр
Сорушур: „Нә билдин хан
Олубдур мәнә дүшман?!“
Гурбан сөйләйир: „Жүлүн
Хумар көзлү севкилин
Чейран демишди хана,
Азғын шаһмар илана
Эй вичдансыз! Нишаным
Икид чәсур Тәрланым
Хәбәр тутса Сулутдан
Мәни сән гачырмысан
Гуш кими ганат ачар,
Илдырым кими чапар
Жәләр чатар Ширвана,
Сәни батырар гана.

Одур ки, горхусундан
Әмр әтмишди Һүсейн хан
Гапычылар, ә'янлар
Дөйүшкөн пәhlөвандар
Ояг галыб кечени
Жизлин құдсүнләр сәни.
Сәнин дә бахтын ярды
Мәним тәк достун варды.
Мәнә раст қәлдин әvvәл,
Ишин олмады әнкәл.
Артыг даянмаг олмаз,
Дурма қедәк сарай
Тез етишәк һарай
Йохса иш-ишдән кечәр
Гыз өзүнү өлдүрәр.
Чүнки тойдур бу кечә“.
Бу сөзу эшидинчә
Тәрлан одланыр, яныр
Жәзләри думанланыр,
Дейир: „Гардашым Гурбан.
Жедәк мәһв олар Чейран!“

Йолланыр ики йолдаш
Сарай қәлир бир баш.
Кемәнд атыр дырмашыр,
Тәрлан гуш кими ашыр
Сарайын һөйәтинә.
Жәлир чатыр бир тинә.
Олдугча ярашыглы,
Жүнәш кими ишыглы

Бир эв көрүр тез һәмән
Галхыр мәрмәр пилләдән.
Севимли қөзәл Чейран,
Сүнбүл сачы пәришан,
Жүл янаглары солғун,
Хумар қөзләри долғун,
Үрәйиндә гәм, кәдәр,
Әлиндә бир чам зәһәр,
Жизлин чыхыр эйвана,
Гүссәдән яна-яна
Дейир: „Әзиз Тәрланым,
Эй вәфасыз чобаным,
Нечин қәлиб чыхмадын,
Тәрландыр сәнин адын.
Тәрланлар горху билмәз,
Мәрд оланлар әйилмәз.
Сән ки, чәсур оғландын,
Горхмаз, мәгрүр оғландын.
Раст қәлсәйдин аслана,
Әждәһая, илана,
Чанавара, пәләнкә,
Кәркәдәнә, нәһәнкә,
Енә йолдан дөнмәздин,
Вулган кими сөнмәздин.
Эй меңрибан чобаным,
Үрәйи тан чобаным,
Һүсейн хана кетмәкдән
Өлүмү бәйәндим мән.
Одур ки, бу зәһәри
Ичирәм!“ Сон сөзләри

Сөйләйән кими Чейран
 Чобан жирир гапыдан.
 Чейраны гучаглайыр.
 Гыз севинчдән аглайыр.
 Бирдән-бирә бу заман
 Жәлир чыхыр Һүсейн хан.
 Чобанла гызы көрүр.
 Бейниндән ган пускүрүр.
 Гышгырыр: „Азғын чобан!
 Йәгин тутуб сәни ган,
 Бөйүк пәhlәванларын,
 Адлы санлы ханларын
 Горхдуғу бир инсанла,
 Гәһрәман Һүсейн ханла,
 Бәһс әдиб өчәширсән.
 Инди ганлы пәнчәмдән
 Пай аларсан! Тут кәлди,
 Хәнчәр бағрыны дәлди!“
 Зәrbә эндиринчә хан.
 Башыны әйир Тәрлан,
 Хәнчәр чийнини ярыр.
 Ханын әлини гарыр
 Тәрлан хәнчәри алыр,
 Онун бөйрүндән чалыр
 Дейир: „Гой өз силаһын
 Дар құнұндә пәнаһын,
 Гәнимин олсун, алчаг!
 Сәнин чанын будур баҳ!“

Хан гышгырыр бир кәрә
Тир кими дәйир ерә...
Чобанла гыз атланыр,
Бир анда ганадланыр.
Дөнүр уchan булуta
Гачыр бир баш Сулутa.

Кечир илләр, әсрләр
Учур йүксәк гәсирләр,
Сарайлар, уча эвләр,
Тарихи гоча эвләр,
Лакин чобанла, Чейран
Чыхмайыр хәяллардан.
Элләрин авазында
Ашыгларын сазында
Яшайыр дастан кими
Олур ше'рин һакими.

ОРТА ЯШЛЫ УШАГЛАР ҮЧҮН

Рәссам: Ә. Қачыев

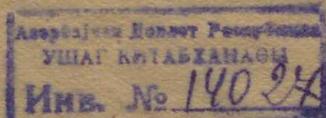
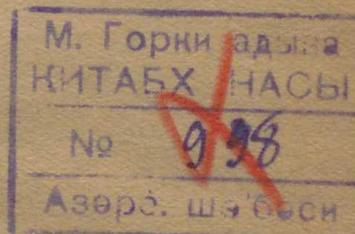
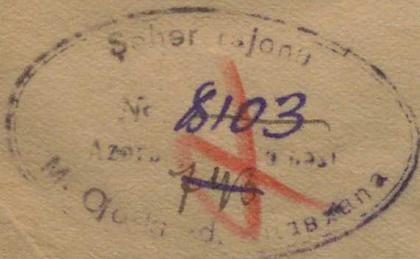
Редактору: М. Раһим

Техредактору: А. Симхаев

Корректору: М. Балакишиев

Истеңсалата верилмиш 12|IX-40.
Чапа имзalanмыш 9.X-40.
Чап листи 1. Авт. лис. 0,4.
Кағыз форматы 82×110^{1/32}. Бир
чап листиндэ кетмиш нұру-
фат 24.300. Сифариш № 811. Ти-
раж 5.000. ФГ 9822. Нәш-
рият № 63.

Азәрнәшр мәтбәесинде чап
олунду, 26-лар адына „Китаб
Сарайы“. Баки, Эли Байрамов
күчәси.

1 м. 75 г.п.

М. СЕЙИДЗАДЕ

ДЖЕЙРАН

ЦК ЛКСМ Азербайджана
Издательство Детской и Юношеской Литературы
Баку — 1940